

**Brev från Selma Lagerlöf
till Valborg Ölander:
1915-1920 : Ep. L 45 - 52**

Lagerlöf, Selma,

HS Ep. L 45

Mårbacka, Sunne. 9.6. 1917

Kära älskade vän.

Jag ringde på i går för att få språka med dig, men ingen svarade på 356 och då återstår intet annat än att ta till skrivmaskinen. Det har ju inte hänt så särdeles mycket av intresse medan jag har varit ute i världen, ~~ä~~ men en del har det dock varit. Det var ju bra bedrövligt för det första, att statsministern inte kunde besluta sig för att vara hygglig mot vår rösträttsfråga. Besynnerligt nog sade han inte heller något emot den, och jag har undrat om detta skulle betyda ett tystt bifall. Saken faller väl i alla händelser i första kammaren, det kan man nu förstå. På samma gång tror jag nog att socialdemokraterna börja bli oroliga för företeelserna i Ryssland. Det synes där bära rakt ut i anarki och går det den vägen, så blir nog många av deras halvvarma vänner såsom vår ~~riks~~ landshövding till exempel avskräckta, och en stor del av deras makt går förlorad. Några, som varit mycket tysta en tid äro Georgeisterna, men de börja nu röra på sig och komma med en tidskrift, som kallas rättsstaten. Den såg trevlig ut och jag prenumererade på den. Det var samme utgivare, som hade skrivit bokwen om rättsmoralen.

I går fick jag ett korrektur från Nordman i Finland. Jag förstår inte om det är meningen, att jag skall yttra min tanke om det. Det är det rena intresselösa intet. Jag skickar dig det för att du skall säga vad meningen är. Det rör sig om porlamötet.

Kära du, är det arbetarförhållanden, som äro så rent galna hos Maria. Du låter väl henne i alla fall inte sälja Bengtsarvet. Detta är ju så abnorma tider, att man inte kan handla utan hålla sig avvaktande. Fred måste ju nu komma, och i och med den samma blir det nog slut med penningöverflödet och lönerna måste återgå till det normala. I alla händelser måste det ju bli slut på allt detta med maximipris och konstlade värden. Ja, jag vet egentligen varken in eller ut, men vad jag vet är detta att det nu

varande tillståndet endast är något abnormt, och att man inte får fatta beslut, som äro viktiga och avgörande endast på grund av det nuvarande tillståndet.

Det är väl ett obeskrivligt vackert väder, som vi ha. I dag har jag satt upp mitt tält och hoppas det bästa för skrivningen av att kunna sitta ute i god luft. I morgon har jag bett Gårdsjöborna hit. Det är så längesedan de voro hitbjudna, så att jag tror, att det är ett par år sedan. Det var ju inte möjligt, att ha någon här siata tiden mamma levde, och i fjol hade vi ju sorg.

Jag har fått en liten skrift ifrån Romain Roland, en liten novell från Walter från v. Molo, en liten versbok från Danmark. Det är alltsammans småsaker, som det bara är besvär med. Jag får väl skicka dem till dig, då jag har funderat ut några vackra tack-samhetens ord.

Jag undrar just om du är fri från Tessin och allt hans anhang eller om du ännu plågas. Jag vet ju, att det går så bra för dig till sist, så jag blir just inte orolig.

Här äro vi alltjämt oroliga över bristen på människor, som vilja arbeta. Det allra värsta är, att bönderna häromkring komma hit och locka bort mina arbetare med höga löner.

Det är jag, som har underhållit dem under många bekymmersamma år, men nu vilja de alla ha gott av mitt folk. Nå om torkan fortsätter, så blir det nog inte så mycket att skörda.

Det var synd att jag narrade dig med mjölet. Jag lyckades arrangera med det på annat sätt, så att jag hoppas kunna behålla det.

Nu vet jag inte vidare för tillfället. Gerda har väl berättat allt om resan. Det var just inte så roligt, det var så litet lugn, men det var väl rätt att jag for.

allt gott! måtte ni de värsta bekymren
vara över och Barnier bli hyggelig

Här
Selma Lagerlöf